

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Venerabilis Patris D. Hludowici Blosii Abbatis Lætiensis Ordinis S. P. N. Benedicti Tomus Posterior Margaritum Spirituale

Blois, Louis de

Monasterii Campidonensis, 1672

Cap. XI. De Aqua benedicta & cereis atq[ue] luminaribus Ecclesiæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45885](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45885)

collyrii
Hæreticorum
Lib. II.

*eumq; in luce statuat & regione vi-
vorum, in sinibus Abrahæ, Isaac &
Jacob, in loco unde aufugit dolor, &
tristitia, atque gemitus. Hæc ille.*

3.
Sicut &
SS. Ioan-
nes Chry-
sostomus,
Gregori-
us Nyss-
enus, &
Ioannes
Damas-
cenus.

Itidem beatus Joannes Chryso-
stomus, Gregorius Nyssenus, & a-
lii quamplures asserunt, ab Apo-
stolis sancitum fuisse, ut Sacerdos
in Missæ Sacrificio memoriam fi-
delium defunctorū agat: id quod
Joannes Damascenus abundè do-
cet in Sermone quem de Defun-
ctis scripsit. Unde etiam in Li-
turgia Chrysostomi legimus hanc
precationem: *Honorabilium, in-
corporearum, supercaelestiumq; Po-
testatum, & sancti Prophetae Prae-
cursoris ac Baptiste Joannis, sancto-
rumq; Apostolorum gloriosissimo-
rum, atque omnium Sanctorum tuo-
rum supplicationibus respice nos
Deus, & memento omnium qui in re-
surrectionis vitæq; æternæ spe obdor-
mierunt, eosq; fac requiescere ubi
cernitur lumen vultus tui. Hæc ibi.*

4.
Non ora-
retur pro
mortuis,
nisi esset
Purgato-
rium.

Quòd si pro defunctis oran-
dum est, planè Purgatorium est.
Nam cum neque pro illis qui in
cælum, neque pro his qui in in-
fernum recepti sunt, orare conve-
niat (illi enim non egent, isti ju-
vari non possunt, viventium pre-
cibus) fatendum est, animas eo-
rum defunctorum, pro quibus o-
ramus, neque in cælo neque in
inferno esse; sed esse alibi, ubi ad-
huc purgantur.

5.
Esse Pur-
gatorium
probat
variè.

Nisi quorundam peccatorum
purgatio etiam post mortem, hoc
est, in futuro sæculo heret, Chri-
stus non protulisset istam senten-

tiam: *Quicumq; dixerit verbum, &c. Mat. II*
contra Spiritum sanctum, non re-
mittitur ei, neque in hoc saculo, neq;
in futuro. Innumeræ revelatio-
nes viris feminisque sanctissimis
divinitus factæ, & ipsæ defuncto-
rum animæ, quæ novissimis hisce
temporibus frequenter (Deo ita
disponente) viventibus apparent,
maximèque inviolabilis Ecclesiæ
Catholicæ auctoritas, abundè te-
stantur esse Purgatorium, etiam si
illud divinæ Scripturæ antiquo-
rumq; Theologorum verbis com-
probari non possent.

CAPUT XI.

De Aqua benedicta, & cereis atque
luminaribus Ecclesiæ.

1. Aqua benedicta usu in primaria Eccl-
sia, & illius efficacia contra fraudes demonum;
2. Cereorum item & iuminarium, oleiq; &
lampadarum, tam in templu quam in exequiis
mortuorum.

De Aqua benedicta Alexan-
der Summus Pontifex, & Martyr Dei inclytus, in quadam
epistola sua ante annos mille
quadringentos scripta, loquitur
hunc in modum: *Aquam sale com-
persam populis benedicimus, ut ea
cuncti aspersi sanctificentur ac puri-
ficentur: quod & omnibus Sacerdo-
tibus faciendum esse mandamus.
Nam si cinis vitula aspersus popu-
lum sanctificabat atque mundabat;
multo magis aqua sale aspersa, di-
vinisq; precibus sacrata, populum
sanctificat atq; emundat. Et si sale
asperso per Eliseum Prophetam ste-
rilitas*

CAPUT XII.

De externis ritibus atq; ceremoniis
& de Festis.

1. Externa carimonia in Officio divino, & precibus, adjuvant internam devotionem, corpufque Deo humiliant.

2. Feflorum dierum obfervatio ab Apofolico inflituta fuit, ut S. Ignatius teftis efl.

DEUM nostrum, qui Spiritus est, rectè colimus, non Spiritu folum, fed etiam corpore externifque ritibus; nempe capitis inflexione, genuum fubmiffione, manuum elevatione conjunctioneque, vocis prolatione atq; cantu, & aliis confimilibus modis. Nam cum nos non ex invifibili tantum, fed ex vifibili quoque confitemur naturâ, iultum omnino efl ut ipfi Conditori noflro duplicem adorationem offeramus, videlicet invifibilem & vifibilem. Parum quidem aut nihil prodefl externa adoratio, fi defit interna: per externam tamen, interna plurimum juvatur. Eas ceremonias divini cultus, quas Ecclefia obfervat probatque, convenientiffimas eflè agnofcit, quifquis rerum facrarum rationes perdidicit, & humilis efl.

Feflorum dierum meminit quinquagesimus primus Canon Apofolorum in hunc modum: *Si quis Epifcopus, aut Presbyter, aut Diaconus, carnibus ac vino feftivis diebus per abominationem & non propter anima exercitationem abflineat, depunitor.* Beatus etiam Ignatius,

C c c c

Joan-

Hereticorum Lib. II. 4 Reg. 2.
Matth. 16.
Marc. 6.
Luc. 8.
 rilitas aqua fanata efl; quando magis divinis precibus facrata, fertilitatem rerum aufert humanarum, & coinquinatos fanctificat atq; expurgat, ac cetera bona multiplicat, & infidias diaboli avertit, & à phantafmaticis verfutis hominem defendit? Nam fi tactu fimbria veftimenti Salvatoris falvatos infirmos eflè non dubitamus; quando magis virtute facrorum ejus verborum divinitus facrantur elementa, quibus fanitatem corporis & anima humana percipit fragilitas? Hæc Alexander.

2. Cereos & luminaria etiam Apofolorum temporibus in locis Deo confecratis fuiffe, teftatur feptuagesimus primus Canon ipforum Apofolorum: cuius Canonis verba fic habent: *Si quis Clericus aut laicus ceram vel oleum ex fancta furripuerit Ecclefia, à communionem excluditur.* Sanctus Joannes Damafcenus in Concione de Defunctis, citans Athanafium, ita loquitur: *Athanasius ille Magnus in Sermone undecunquè concinno, quem in eos qui obdormierunt fcripfit, hæc dicit: Etiam fi is qui in pietate defunctus efl, fub dio collocetur, ne omiferis oleum & ceram (invocato Chrifto Deo) ad fepulchrum accendere: accepta enim Deo funt hæc, plurimamq; ab ipfo referunt retributionem. Oleum enim & cera, holocaustum efl: incruenta autem Hoftia oblatio, propitiatio efl: quod verò in pauperes confertur beneficium, omnis bona retributionis efl augmentum.*

1.
 Devotio adjuvatur exte-
 nu gellibus, &
 carimonia-
 rium.
 rium.
 Ioan.

2.
 Apofolico inflitue-
 runt Feflorum obfervantiam, te-
 fle Canone Apo-
 folico, &
 S. Ignatius.